

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.1. De eo exercitio aliquid præmissum generatim.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

CAPUT XXVII.

Exercitium superiori affine: Gratiarum
actio & vox Laudis.

Duo hæc invicem jungimus, secuti Scripturam Ierem. 31. capite; eòq; , quia in re præfenti, pro accepto dono gratias agere, & donatorem ipsum ut beneficium ac munificum laudare, paria sint, & quasi pro uno eodemq; reputentur.

§. I.

De eo exercitio aliquid præmissum generatim.

Equidem, uti principio (hoc est, parte primâ exercitii) disputavimus; par esset, hominem Christianum, quantum fert vitæ mortalis conditio, redemptionis nostræ incomparabile beneficium noctes diésq; tractare animo, locumq; reputare; simulq; ipsi Redemptori assiduam pro gratiam habere atque referre. Ea quippe est ejus beneficii magnitudo, ut tamen si duntaxat ut semel exhibitum præteritumq; spectetur, ei tamen nos ipsos in omnia deinceps futura sæcula debeamus; & rursum ea est ejusdem semper vigentis, semperq; operosi perennitas, ut alijs alijsq; in horas ac momenta singula nos bonis donisq; cumulans, veluti perpetuò novum ac recens, ipsòq; usufructu suo semper crescens; novam semper ac novam, eòq; ipso perpetuam, à nobis gratiam postulare videatur. Ut proinde hic quoq; valeat, quod in simili causa Chrysoströmus: *Non tam sepi respirare oportet, quam DEI* (dicamus nos, quàm Christi Domini ac Redemptoris nostri) *meminisse.*

Accedit; quòd cum, ex Angelici Doctoris recepta sententia, tria ordine quodam ad gratitudinem requirantur: primum, acceptum beneficium agnoscere; alterum, illud

22. q. 107.

4. 2.

la-

laudare, & gratias agere; postremum (prout facultas ac vires suppetent) facto ipso gratiam rependere; aliunde autē, sive ob immensam ipsius promeriti magnitudinem, sive ob personæ cui obstricti sumus infinitam excellentiā, nostrāque ex altero extremo vilitatem, inopiam, infirmitatem, nihil sit quod illi valeamus rependere, nisi cor amoris, & laudis, & gratiarum actionis plenissimum: jure utique à nobis postulat, ut de eo quod nobis suppetit, primo inquam & altero illo gratitudinis genere, postremum quod nobis deest (quoad ejus quidem fieri poterit) suppleamus; hoc est, ut crebrò ardentēq; repetitis, sinceris obstrictæ voluntatis affectibus, velut exili quodam tributo, totum quod sumus habemusve, Redemptoris ipsius beneficio tenere nos profiteamur; ac denique eam, de qua loquimur, gratiarum actionem, & vocem laudis, tanquam duo minuta de paupere nostro peculio, in afflictissimi pro nobis cordis Jesu (ut cum Thaulero illud appellat Blosius) gazophylacium, immittamus.

Quapropter cū commendatione, tum verò etiam imitatione dignum videtur eorum studium; qui nullam diei horam præterfluere, sibi ve elabi sinunt, quin (ad ipsum, opinor, sonum horarium) caput aliquod passionis Christi, brevi quadam animi reflexione, in memoriam revocent, simulq; modicā ad ipsum Jesum aspiratione, pro eo cruciatu ipsorum causā tolerato, gratias agant, promptūq; ad ejus obsequia animum, atque id fortassis quod eā horā tractant operis, ad ejus honorem atque gloriam offerant. Quam artem clarum est (quanquam ab homine exercitato, quasi puncto temporis peragi possit) ramen sive ad ipsum Salvatorem demerendum, sive ad opera quotidiana innocenter piēq; exigenda, hoc est, ad bene beatēq; vivendum, ipso suo genere conferre plurimū.

Sed quoniam neque hoc omnibus convenire videbi-

tur (varia quippe sunt hominum aut ingenia, aut studia) saltem consultum, enitendumq; erit unicuique, ut variis per diem occasionibus, puta cum inter vias fortè in Crucifixi signum aliquod incurrit, cum templum obvium, etiam obiter precandi causâ subit, cum manè aut vesperi ad statas preces vel conscientiam excutiendam se colligit, piâ aliquâ mentis aspiratione, Christo pro se passo gratias agat, & tenuè saltem debitæ laudis pensum referat. Tum verò illud addat insuper, ut ex intervallo, atque opportuno ad illud delecto tempore, in eo adversus bonum Jesum non ingrata mentis officio, operosius se accuratiusq; exerceat. Quam in rem nonnullas adscribo cogitationes meas; si quis eas fortè non indignas censeat, quas simili aliqua in exercitatione usurpet.

§. 2.

Priora monita ad usum presentis exercitij conducentia.

Primò igitur, uti dicebam, idoneo aliquo tempore, sive quod statæ meditationi quotidie designatû habeas, sive alio extra ordinem assumpto, coram aliqua Christi patientis imagine, ad istud erga benignissimum Redemptorem non ingrata mentis obsequium, hunc ferè in modum exercebere.

Piæ commentationis argumentum sit Dominicæ passionis historia: cujus partes singulas, aut præcipua ejus capita ita percurras; ut, exempli causâ in illius quod primum occurrit, puta orationis in horto, agoniz, & sudoris sanguinei contemplatione tamdiu insistas, usque dum commoveri animo, & ad condolendum compatiendumq; Domino tuo inclinari te sentias. Tum verò in ipsos gratitudinis affectus effusus, laudabis & gratus agnosces immensam erga